

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

466. Quo jure debeantur decimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

siue titulo legitimo, vel saltem colorato ad mantentiam obtinendam in iudicio possessorio) & ad possessorem manutenendum. Iterum in dubio utrum decima spirituales manserint, an verò à spiritali titulo abstracta, & laicis in perpetuum collata fuerint, pro Ecclesia præsumendum est; quòd enim mutatio, siue alienatio talis acciderit, est factum, idque odiosum Ecclesiæ, quod non præsumi, sed ostendi debet, Laym. cit. num. 6. De cetero terminum decimarum æque competere dicitur merè laicalibus & temporalibus, quàm spiritalibus decimis, ostendit Card. Luc. d. 9. de decim. n. 10.

2. Secundò, decimæ alia sunt prædiales, seu reales; alia personales, alia mixta, juxta Azor. p. 1. l. 7. c. 34. q. 3. Fagund. ad præcept. 5. l. 1. c. 2. num. 1. Castrop. tr. 2. lib. 10. p. 1. n. 2. &c. vel comprehendendo sub prædialibus mixtas (ex eo, quòd sicut fructus agrorum, licet majorem industriam requirant, quàm arborum, sub eadem tamen divisione fructuum prædialium comprehendantur, ita etiam fructus animalium, etsi industriam quoque majorem requirant, dici possunt comprehendi adhuc sub prædialibus) alia sunt prædiales, alia personales. Suar. tom. 1. de relig. tr. 2. l. 1. c. 9. n. 4. Barb. loc. n. 10. juxta l. pecudum. ff. de usu. prædiales dicuntur, quæ debentur ex fructibus prædiorum, v. g. ex agris, arboribus, piscinis, molendinis, locationibus ædium &c. Castrop. l. cit. personales, quæ debentur ex fructibus humanæ industriæ, v. g. ex negotiatione, ludo, bello, venatione, &c. Et quales non sunt acquisitæ per donationem, hæreditatem, aut legatum, cum non dicantur acquisita ex industria hominis. Bass. l. cit. n. 4. Mixta, quæ debentur ex iis, quæ partim ex industria humana, v. g. in pascendis pecoribus adhibita, partim ex natura seu prædio proveniunt, v. g. ex animalium lana, lacte, butyro, &c. quamvis ut dictum revo-centur ad alios hi fructus ad prædiales, & fortè melius cum vix dentur reales seu prædiales, quorum perceptio non dependeat etiam ex industria personæ, ut Barb. n. 9.

Quæstio 465. Quo jure debeantur decimæ?

Respondeo: tempore legis scriptæ jure divinoposito debebantur decimæ, habito etiam respectu ad quotam seu partem præcisè decimam, tam prædiales quàm mixta, hoc est fructibus terræ & animalium. c. 22. & 23. Exodi. c. 57. Levitici. personales autem etsi solvi poterant, non tamen debebantur, quia de his nihil in dictis capitibus. Barb. l. cit. num. 9. Suar. num. 6. Castrop. num. 3. In lege gratiæ decima spectata in ratione congruæ sustentationis ministrorum Ecclesiæ, debentur jure divino tam naturali quàm positivo; evidens enim ratio naturalis dicitur, oportere stipendium, seu sustentationem exhiberi iis, à quibus accipitur servitium necessarium, qualis est administratio rerum spiritalium & divinarum, quæ ipsa obligatio jure quoque divino positivo exprimitur illis Christi Luc. 10. Dignus est operarius mercede sua. & Paulus ad Cor. 9. Nemo stipendiis suis militavit unquam: & si vobis spiritualia seminavimus, magni non est, si nos carnalia vestra metamus. Nequaquam tamen sub hoc respectu ad quotam nimirum decimam debentur decimæ in lege gratiæ ullo præcepto divino, non naturali; quia quòd sustentatio ditorum ministrorum sit debita, item quòd recognitio divini excellentiæ &

supremi domini (quamvis huic obligationi recognoscendi divini domini per oblationem alicujus partis bonorum in lege gratiæ sit plenè satisfactum per oblationem sacrificii mixtæ, quod solum in istu finem offertur, Castrop. p. 2. n. 2.) per applicationem & oblationem potius decimæ, quàm duodecimæ, vel octavæ, nulla ratio naturalis evincit, cum nec in lege naturæ fuerit obligatio solvendi præcisè decimam; quòd enim Abraham obrulerit decimas Melchisedecho, id spontaneu fuit: quòd Jacob Genes. 28. Deo promiserit decimas cunctorum, ex voto fuit. Neque jure positivo; quia nullum hac de re præceptum à Christo latum, vel ab Apostolis promulgatum ostendi potest; lex autem antiqua de decimis & generaliter omnia præcepta tam ceremonialia quàm judicialia, juxta Paulum ad Gal. 3. & D. Thom. 1. 2. q. 108. a. 1. vivente Christo cessarunt. Adde, quòd Ecclesia uti & consuetudo eximat aliquos ab obligatione solvendi decimas, quòd fieri non possit, si esset obligatio juris divini. Debentur tamen decimæ tam personales quàm prædiales sub dicta ratione jure Ecclesiastico, ut constat ex toto titulo de decimis. & Trid. sess. 25. c. 12. quamvis ex consuetudine toto ferè orbe Christiano legitime præscripta decimæ personales non solvantur; eò quòd ministris Ecclesiæ aliunde provisum sit. Bass. l. c. n. 4. citans Regim. Nav. Castrop. p. 6. n. 10. citans Abb. in c. cum homines h. s. n. 5. Sa. v. decima. n. 1. Valent. d. 6. q. 5. p. 3. Suar. &c. Hanc autem quotam seu decimam partem justè taxavit Ecclesia, tum ob imitationem legis scriptæ, tum ne fideles minus gratos se ostenderent, utpote majora beneficia accipientes à ministris suis. Bass. loc. cit. Castrop. loc. cit. num. 5. & quidem specialiter quoad decimas personales, ut fideles novæ legis se gratiores exhibeant ministris suis ob majora ab iis accepta beneficia, ac præcipuè quia multæ familiae, civitates & respubl. nullum agrum habent aut pecora, ex quibus prædiales decimas solverent. Castrop. l. cit. n. 5. citans Less. cit. c. 39. du. 2. & Suar. ubi ante c. 41.

Quæstio 467. Ex quibus rebus solvenda decima personales, ubi ea adhuc sunt in usu?

Respondeo primò: de jure communi non debentur hæ decimæ ex bonis adventitiis, puta, quæ donatione, legato, hæreditate, simili ve titulo obveniunt. Castrop. l. c. p. 6. n. 3. citans Innoc. in c. non est. n. 2. Suar. l. cit. c. 31. n. 6. Valent. ro. 3. d. 6. q. 5. p. 3. Bonac. &c. Barb. de off. paroch. c. 28. n. 26. citans Sylv. in sum. v. decimæ. n. 12. Monet. de decim. c. 4. n. 37. Rebuff. &c. contra Azor. l. cit. c. 15. q. 8. quatenus hic cum Gl. in c. decima 16. q. 5. apud Barb. n. 27. tenet, deberi decimas hæreditatis provenientis ab intestato; non verò provenientis ex testamento. Item quatenus is ibid. cum Sylv. & Gl. in c. pastoralis. apud Barb. l. cit. tenet solvendas decimas ex hæreditate ab hærede extraneo; non verò à filio hærede; Item quatenus ibid. ut Castrop. cit. n. 2. tenet, solvendas ex rebus nobilibus hæreditatis, secus de immobilibus, Ratio autem nostræ responsionis est, quòd decimæ non solvantur, nisi ex fructibus à terra vel hominis ministerio productis; jam verò res legata, donata hæreditaria, non sunt fructus ex terra seu prædio, nec fructus personæ ex ejus actione, industria, labore provenientes. Unde etiam ipsa persona legatarii, donatarii &c. non tam propriè talia

talia